

s takim zanimanjem sledili vsaki točki, kakor v nedeljo zvečer. Ta večer so pokazali bogoslovci, da ljubijo znanost in umetnost. Da bi dejanski pokazali, kako ljubijo sv. Očeta, priredili so za njihov zvanredni jubilej slavnost, na katero so lahko ponosni in katera nam ostane vsem v dolgotrajnem, prijetnem spominu.

Slavnostna dvorana je bila z venci kar prepletena, skoro smo pozabili, da smo še v zimi, toliko je bilo tu cvetja in zelenja. Visoko nad odrom smo čitali v žarečih črkah: »Sprejmi čestitke vernikov, Leon XIII., petkrat pet let papež!«

Slavnost so počastili s svojo navzočnostjo premil. knez in škof, vsi preč. kanoniki ter mnogo duhovščine iz mesta in okolice. Na vsoporedu so bile štiri pevske točke in trije govori. V prvi peemi smo občudovali prekrasen tenor-solo. Mlademu pevcu čestitamo! Njegov glas je kakor glas slavčka. Izvanredna čistost glasu se druži z mehko milobo. Druga pevska točka je bila pa nekaj velikanskega: 90. psalm, uglasben za moški zbor s spremljanjem klavirja in harmonija. Kako veličastni akordi, kako umetna kompozicija! Kako se človeku topi srce, ko posluša ta veličasten spev, v katerem se blagruje tisti, ki biva pod varstvom Najvišjega. Moški zbor je imel sila težko nalogo, a izvršil jo je častno. Ravno tako nas je navdušila tretja pesem: »Tu es Petrus« in četrta: »Himna Leonu«. Ko bi se šlo za prvenstvo, ne vem, kateri bi prisodili prvo mesto!

In kaj še le govori! To so vam bili navdušeni govorniki, da ne dobite kmalu takih. Prvi je imel latinski govor, govoril pa je gladko, s povdarkom in s popolnoma naravnimi kretnjami, kakor bi bil rojen Latinec. Slavil je Leona kot gojitelja in ljubitelja znanosti in umetnosti, saj je že kot 12leten deček zlagal ode v Horacijevem slogu. Drugi govornik je proslavljal Leona kot socialnega papeža. Kako vnet je Leon za odpravo socialnega zla, to razvidimo najbolj iz njegovih okrožnic; radi teh je zaslovel celo pri nasprotnikih. Tretji govornik pa nam je pripovedoval z navdušenimi besedami, kako veliko je Leonu na tem, da zavlada pravi krščanski duh po šolah, posebno na visokih šolah. Kajti čegar je mladina, tega je prihodnost.

Slišali smo marsikaj novega, mnogo zanimivega, vse to pa kaže, da so se gospodje bogoslovci na veselico dobro pripravili in da so najlepše izbrali in nam podali kot prijetno duhteč sopek.

Vsa čast pa gre tudi gospodoma Fr. Spindlerju in R. Wagnerju, ker sta tako spretno spremljala pevce na harmonijo, ozir. na klavirju, ter gospodoma A. Kocbeku in I. Markošeku, ki sta kot izvežbana pevca pevski zbor pomnožila.

Po dokončanem vsoporedu so prem. knez in škof izrazili veselje in zadovoljnost nad dobro vspelo veselico. Izrekli so celo željo, naj bi se vsa ta veselica popisala in izdala v posebni knjižici. Kajti ta veselica bo zmiraj zavzemala častno mesto v zgodovini mariborskega bogoslovja, saj priča o delavnosti in idealnem navdušenju za vse lepo in dobro, to pa je ob enem najlepša čestitka za sv. Očeta. Nadalje so premilost. knez spodbujali bogoslovce, naj posnemajo Leona XIII. kot vzor-bogoslovca. In v dokaz svoje brezmejne naklonjenosti so podali vsem navzočim višjepastirski blagoslov.

Z blagoslovom se je končala ta jubilejna slavnost, katera zavzema — po besedah prevzvišenega nadpastirja — drugo mesto med vsemi slavnostmi, ki so se letos priredile v naši škofiji na čast Leonu XIII. Na prvem mestu pa ostane prekrasna slavnost v mariborski stolnici dne 3. marca.

To je bil torej dan veselja za bogoslovce, bil pa je tudi dan veselja za vse goste.

Iz Dramelj pri Celju. (Raznosterosti.) Kdor zahteva, prejme, če tudi ne hitro, vendar enkrat. Tako se je tudi nam Dramelčanom zgodilo, ko smo že več let zahtevali in moledovali za dvojezični poštni pečat. Kaj lepo se vidi zraven Trennenberg tudi domače Dramlje. No, če tukaj ni sploh nobenega Nemca, čemu bi bil še poštni pečat nemški? Hvala vsem tistim, ki so kaj storili za ta važen napredek naše občine! Kakor je razvidno, Dramlje napredujejo v vseh rečeh. Letos se bo tudi zidala nova šola 4 razrednica, se že pridno vozi gradivo skupaj od vseh strani, samo eno nas straši, da se bo v sredi dela moralo prenehati. Zakaj, bo kdo vprašal? Zato, ker je naša cesta od državne ceste do poštnega urada tako slaba, da bo enkrat voz s konji vred v blatu obtičal. Potem se bo pa moralo z vsem nehati! Za to smo že tudi na merodajnih krajih prosili, naj se ta košček ceste prevzame v okrajno cesto. Obljubilo se je, in je neki že tudi sprejeto, a ne izvede se nič! Kje vendar tiči pravi vzrok? —

Marijina družba, ki je imela skrajna veliko sovražnikov, sedaj prav lepo vspeva; čez 200 deklet in 80 mladeničev je vpisanih; to je že veliko za našo ne veliko župnijo. Letošnji predpust je iz Marijine družbe stopilo v zakonski stan 5 deklet, katere so večinoma vse družbenice spremile k poroki, in prav ginljivo vzele slovo od svojih sester! Ko je pust vzel slovo z vsemi svojimi veselici in burkami ter nastopil resni postni čas, doletela je nova žalost naše Marijine otroke. Dne 28. svečana je umrla iz Marijine družbe pridna deklica, Franca Smodej iz Dramelj, stara 17 let. Tukaj so zopet pokazali Marijini otroci svojo ljubezen do svoje sestre. V obilnem številu so se zbrali, da ji skažejo zadnjo čast in jo spremijo k pogrebu. Pogreb so vodili naš č. g. kaplan Anton Novak in služili peto črno sv. mašo, med katero so naši pevci pokazali svojo veliko spretnost in marljivost. Po maši se je pomikal sprevod na pokopališče, nosile so krsto ovenčane družnice, a tudi nad 30 drugih deklet je bilo v belo oblečenih. Drugega ljudstva je bilo pa brez števila; govorilo se je, da lepšega pogreba še ni videlo Dramlje!

Iz Polzele v Savinjski dolini. Pred kakim tednom smo imeli pri nas občinske volitve. Mirno in brez hrupa, kakor se spodobi možem, volili smo z malo spremembo dosedanjega občinskega odbora, ki si je stekel za občino toliko zaslug, volili smo tudi dosedanjega vrlega in mnogozaslužnega župana g. Julija Žigana. Mirno in brez hrupa smo jih volili po svojem prepričanju. Toda kakor povsodi, tako se nahajajo tudi na Polzeli ljudje, katerim je prepričanje vsakdanji kruh, in ki delajo nalašč zdražbo, da lahko potem v kalnem ribarju. In jeden — najhujši — teh ljudi, je čutil potrebo, napisati za ljubljanski dnevnik lažnjivo poročilo, in je s tem razburil občino. Vedno se zgodi kako nespornost, če kak ljubljanski list, ki gleda le skozi naočnike kranjskega domačega prepira, slabo poučen o naših razmerah, priobčuje take dopise neznanih dopisnikov. In tako tudi zdaj. Kdor je čital poročilo v »Slov. Narodu«, mislil si bo gotovo, da so zdaj na krmilu najhujši liberalci in socialni demokratje. In

vendar temu ni tako. V občinskem odboru sede sami vrli, zaslužni, za svoj narod vneti možje, katerim niti od daleč ni mari, da bi presajali prepričanje na naša tla. Polzelani smo zvesti, verni Slovenci in hočemo, da je tak tudi naš občinski zastop. In ravno izvoljeni zastop nam je porok, da ostane naša občina to, kar je, verna in narodna, udana staremu geslu: Vse za vero, dom, cesarja!

Res se skoro ne splača, odgovarjati še več, a to smo morali povedati, da ne bodo drugod mislili slabo o nas. »Narodovemu« dopisniku pa, ki ga dobro poznamo, povemo, naj nas pusti v miru. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce. Saj se razumemo! Seveda, njemu, očitnemu nemškutarju, se dobro zdi, če more vsejati med Slovenci prepričanje, toda če ne misli odnehati s svojim hujskanjem, vstal bo med našim ljudstvom tak vihar, da bo odnesel njega in njegovo ponemčevalnico z vsemi duhovi vred daleč od nas med njegove nemške bratce. In jokal se gotovo ne bo nikdo za njim. Volivec.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo priredi svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob 3. uri popoldne v dvorani »Narodnega doma« v Mariboru. Na dnevnem redu je: 1. poročilo državnega poslanca o političnem položaju, 2. poročilo o slovenskem vseučiliškem vprašanju, 3. poročilo odborovo, 4. volitev novega odbora, 5. slučajni predlogi in nasveti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Prestavljen je v Maribor iz Černovic poštni oficijal g. Oskar Uršič.

Vojaške vesti. Druga baterija tretjega topničarskega polka v Gradcu je na potu v Krško k strelnim vajam.

Poroka. Gospica Micika Šlanderjeva, hčerka zdravnika g. dr. Ivana Šlanderja v Gornjemgradu, se je poročila z žandarmerijskim stražmojstrom g. Matijem Filipičem v Laskem trgu.

Mariborske novice. V soboto dne 7. t. m. je bil v mariborskem Narodnem domu koncert Rusinje Nadine Slavjanske. Koncertna dvorana je bila polna slovenskega občinstva, ki je prišlo poslušat ruske pesmi in sviranja na balalajke (godbeno orodje, slično našim tamburicam). — Maribor dobi topničarstvo. Novo ustanovljena 3. divizija topničarjev s havbicami pride v Maribor. — Dne 7. in 8. aprila se vrši nabor za mesto Maribor. — Hlapec grajščine v Račah Valentin Turk je naznanjen zavoljo mučenja živine, ker je dne 7. t. m. v Tržaški ulici neusmiljeno tepel kravo. — 16letni Martin Vauhnik iz Spod. Polskave je bil obsojen pri tukajšnji sodnji zavoljo tatvine na 8 mesecev težke ječe. — Zavoljo poneverjenja so pa zaprli 38 letnega Franca Reisman od Sv. Kunigunde pri Mariboru. — Tukajšnji gostilničar »pri grozdu«, g. Špacek, ki je bil l. 1866. v bitki pri Nahodu ranjen od kroglice, katera je tudi v vratu obtičala, ne da bi jo bili mogli odpraviti, je začutil pred nekaj dnevi v tilniku bolečine. Zdravnik ga je operiral ter našel kroglico, katera je bila 36 let v njegovem vratu. Če je le res?

Mariborske porotne obravnave. V pondeljek 9. t. m. je obsodilo porotno sodišče Marijo Misja iz Zihlave pri Sv. Duhu na Stari gori zavoljo umora lastnega otroka na tri leta težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. — V torek, 10. t. m. se je zavoljo detomora zagovarjala 20letna Franč. Krajnc iz Drakove. Ker je zanikala, da bi bila otroka nalašč zadušila, obsodili so jo samo zavoljo zanemarjenja dolžne skrbi na eno leto težke ječe. — Isti dan je obsodilo porotno sodišče 25letnega Janeza Šegula iz Dornove zaradi

Ravno to je storil g. Robič, ravnatelj Franc-Jozefove šole in še drugi. Mnogi so prihajali v župnišče, da so osebno razodeli svoje globoko sočutje. Črne zastave so plapolale ne le raz župnišče in zvonik, ampak še z drugih hiš.

V četrtek so se »čitalniški« pevci vadili v petju, razna slav. društva so pa delala priprav za tužno svečanost. Tudi se je priredil mrtvaški voz, da se na njem prepeljaajo drugi dan telesni ostanki pokojnega gospoda dekana od cerkve proč na domače grobišče. Vrla cerkvena ključarja Rajh in Slavič sta pa odbrala štiri enake, temne konje, ki bodo, čuvani od štirih ognjegascv, vlekli mrtvaški voz v pretužnem sprevodu. Smrtna tišina je počivala nad trgom Ljutomerskim. Le zvonov milo petje je nosilo glas še prek meje zapuščene župnije in je tako sočutne sosede vabilo za v petek v Ljutomer na pogreb.

(Konec sledi.)

prestopka zoper varnost življenja na dva meseca zapora. Udaril je namreč 18. oktob. l. l. Matijo Golob s palico tako močno čez obraz, da je na enem očesu oslepel ter je tudi vid drugega oslabil. — Dne 11. marca je bil obsojen Ignac Pafko iz Rogoznice pri Ptuj, zaradi umora Barbare Kolarič, k smrti na vislicah.

Podučni tečaj za učitelje na vinarški šoli. Od 2. do 14. marca so se udeležili tega tečaja sledeči gg.: 1. Konrad Mejovšek, nadučitelj v Reki; 2. Avgust Požegar, nadučitelj v Stranski vasi; 3. Franc Pirkmaier, nadučitelj v Framu; 4. Franc Jamšek, učitelj v Selnici; 5. Jožef Klemenčič, učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor.; 6. Henrik Šumer, učitelj pri Sv. Štefanu; 7. Jožef Mešiček, nadučitelj v Sevnici ob Savi; 8. Martin Vodenik, učitelj v Brežicah; 9. Anton Šumljak, nadučitelj v Gotovljah; 10. Ivan Stukelj, nadučitelj v Frankolovem; 11. Ivan Kramer, učitelj na Vranskem; 12. Ivan Geratič, nadučitelj pri Sv. Štefanu v Rožni dolini; 13. J. Polanec, nadučitelj na Črešnovcu; 14. J. Kniely, učitelj v Lučanah; 15. Friderik Kohl, učitelj v Brnu; 16. Alojzij Trobej, nadučitelj v Št. Ilju; 17. Martin Sotošek, nadučitelj v Žetalah; 18. Anton Kosi, učitelj v Središču; 19. Peter Kavčič, nadučitelj pri Novi cerkvi; 20. Ivan Žunkovič, nadučitelj pri Sv. Marjeti.

Umrl je v noči od 7. na 8. t. mes. v Ljutomeru trgovec in hišni posestnik Ignac Rabenstein.

Ptujske novice. Prejšnji teden sta se skregala v gostilni Wratschko neki Ivan Lakner iz Schönberga pri Wildonu in častniški sluga Kraml zavoljo neke deklice. Pri tem je Lakner zabodel dvakrat z nožem slugo v glavo, da se je zgrudil na tla. Težko ranjeni je hotel potem na vseh štirih uiti svojem nasprotniku. Ta pa se je ves divji vsedel na njega ter mu zadal tri rane v hrbet. Laknerja so zaprli, Kramla pa prepeležali v bolnišnico, kjer dvomijo zdravniki, da bi se okrevale. — Piše se nam: Blagovolite sprejeti v prihodnjo številko sledeče vrstice: »V zadnji številki »Slov. Gospod.« z dne 5. t. m. je bil nek dopis iz Ptuj, v katerem se g. dopisnik izpodtika nad tem, da se načelnik okr. zastopa ni vdeležil slavnostne sv. maše dne 3. t. m. povodom papeževga jubileja. Menda g. dopisniku ni znano, da je v Ptuj le zaradi nujnega opravila. Radi takega pa se tudi dne 3. t. m. ni mogel udeležiti slavnostne svete maše v prostijski cerkvi. Vdeležuje pa se pri Sv. Urbanu ne samo posebnih cerkvenih svečanosti, ampak tudi vsako nedeljo sv. maše, če mu tega ne zabranjuje njegovi premmogi posli. Nikakor tedaj ni postal luteran, kakor gosp. dopisnik sklepa. Sicer pa je okr. odbor pri vseh cerkvenih svečanostih v prostijski cerkvi zastopan po načelnika namestniku, kateri se je tudi dne 3. t. mes. vdeležil slavnostne svete maše. Grožnja z bodočimi volitvami v okraj. zastop pa gotovo ni bila umestna, in če bi g. dopisnik pomislil le malo na nevarnost, v kateri se nahaja narodna stvar v ptujskem okraju, bi jo gotovo opustil. Sicer pa mesto okr. načelnika v Ptuj ni nikaka sinekura, ampak zahteva velike žrtve, in bo sedanji načelnik jako vesel, če se take žrtve od njega v prihodnjici ne bodo več zahtevale.« Spoštovanjem Zelenik.

Grozna nesreča. V soboto, 7. t. mes. zjutraj se je pripetila v kamenolomu Rudol. Holcer v občini Činžat strašna nesreča, pri kateri sta ostala mrtva kamnoseka Feliks Habit in Franc Grb. Prejšnji dan se ni užgal z dinamitom nabit rov, in ko so drugi dan zopet vrtali, se je naenkrat vnel ter povzročil smrt zgoraj imenovanih. Oba ponesrečenca sta neoženjena. Grb je bil star 40, Habit pa 26 let.

Ubegli kaznjenec ujet. Kaznjenca Fr. Odlasek, ki je pobegnil iz tukajšnje kaznilnice dne 24. m. mes., so vjeli pri ciganih blizu Novega mesta na Kranjskem. Branil se je tako dolgo, dokler ni bil smrtno nevarno ranjen.

Ogenj. Začetkom tega meseca je zgorela kočja Terezije Pulko v Strajni pri Ptuj. Posestnica ni bila zavarovana. — Minoli teden je zgorela streha mline v Rani vesi, last minoritskega konvikta v Ptuj. — Gozd je zgorel 23. febr. v Št. Petru obč. Loka, last posestnika Karola Slane. Škode je okoli 1000 kron. — V Poljčanah je zgorela 8. t. mes. hiša Jan. Švager.

Iz Središča se nam piše: Tuk. okrožje konjerejskega društva za Štajersko priredi v nedeljo, dne 15. t. m. ob 3. uri pop. v gostilni Venigerholcovi v Središču zborovanje. Zavoljo zanimivega dnevnega reda se vabijo vsi konjereji iz Središča in okolice k temu zborovanju. — Ivan Kočvar, okrož. načel.

V Slovenski Bistrici se je ustrelil iz neznanega vzroka v pondeljek dne 2. t. m. g. Jožef Kač, oskrbnik Pongračevih posestev.

Slovensko pivo! Novo delniško društvo, ki je prevzelo in preuredilo Kukčevi pivovarni v Zalcu in Laškem trgu, je začelo svoje delo ter jame razpošiljati pivo.

Slovenski mladeniči nam iz ormoškega okraja poročajo, da jih je bilo pri naboru potrjenih 138. To je lepo število, ki kaže, koliko krvnega davka Slovenci plačujemo državi.

V Poljčanah so prijeli 24letno natakario Ano Mražar iz Loke pri Zid. mostu, ker je meseca septembra l. l. ukradla čevljarjevi ženi Frančiški Zalaznik v Ljubljani zlato uro z verizico in zlat prstan.

Prijet goljuf. Blizu Kranja na Kranjskem so prijeli orožniki dne 2. t. m. nekega Jan. Topolovskega iz Sladke gore na Štajerskem. Isti je ponaredil pečat dežel. predsedstva kranjskega, si spisal potrdilo, da je pogorel in pritisnil pečat na potrdilo. S tem je po deželi beračil in goljufal ljudi. Tudi v Ljubljani je mnogo prigoljufal.

Zasačen tat. V občini Pokošje je zasačil posestnik Štefan Novak svojega sosedo Štefana Goričan, ko mu je isti kradel v kleti vino. Zaprli so tudi njegovo ženo, ki je baje znala za tatvino.

Ponesrečila sta se 4. t. m. Jož Poterč in Franc Murko v Ločkem vrhu, okraj Ptuj, pri streljanju neke skale, ker se jima je smodnik prehitro užgal. Obadva sta težko ranjena.

Samomor. Kočar Sebastijan Jezernik v Arclinu se je v bližnjem gozdu na nekem drevesu obesil. Vzrok samomora ni znan, ker je Jezernik živel v dobrih razmerah in ni bil oženjen. Star je bil 70 let.

Celjske novice. — Na občnem zboru obrtnega društva v Celju se je sklenilo, da se ustanovi kreditna zadruga za slovenske obrtnike. Obrtniki so se pritoževali, da mnogi Slovenci se vedno ne poznajo dolžnosti do slovenskih obrtnikov, da bi si pri njih naročevali delo. Slovenci, podpirajmo svoje ljudi! — Pri celjski nemški »šparkasi« dobi vsaka stranka za nameček eno številko »Štajerca«. Tedaj nemška šparkasa oddaja slovenskega (?) »Štajerca«. Kmetje, iz tega zopet lahko razvidite, od kod veje »Štajerčev« veter. — V Celju je umrl upokojeni stotnik Rudolf Kuhn. — V nedeljo 15. marca t. l. uprizori celjsko pevsko društvo Finžgarjev narodni igrokaz s petjem: »Divji lovec«. Začetek je ob 7. uri zvečer. — 9. t. m. je umrl takajšnji trgovec Alojz Walland. Bil je velik nasprotnik Slovencev. — Ker izvanreden občen zbor zadruge »Lastni dom« dne 7. t. m. ni bil sklepčen, vrši se isti 14. t. m. ob 6. uri zvečer v sejni dvorani. —

Hudič gre po njega! Dne 5. t. m. je začel pri Gornjemgradu padati balon, odposlan od c. k. zrakoplovskega zavoda na Dunaju. Bočani so ga potegnili na tla. Ob tej priliki se je prigodila smešna dogodka. Neki kmet je stal pred hišo. Mož se prestraši in zbeži v hišo. Zaklene vsa vrata in s strahom pričakuje, kaj bode. Misli, da gre hudič po njega. Ko so drugi ljudje balon privlekli do njegove hiše in ga klicali, naj gre ubitega hudiča gledat, prilezel je počasi iz hiše. Seveda se je sedaj nekoliko sramoval svoje nevednosti.

Občinske volitve v Vojniku dne 5. t. m. so izpadle ugodno za Nemce. Nemci iz drugih krajev so si nakupili v Vojniku posestnico, da so postali tako volilci v občini. Davka plačujejo nekateri teh volilcev samo dva vinarja. Le na ta način so Nemci zmagali. Slovenci se bodo pritožili proti takemu postopanju!

Občinski zastop v Podsredi. Pri volitvi [starešinstva trške občine Podsreda je bil izvoljen gosp. Gustav Presker zopet županom; za svetovalca pa sta izvoljena Tone Škerbec, posestnik in Franjo Šket, nadučitelj v Podsredi. Sami vrli narodni možje.

Iz Vuzenice se nam poroča, da se je ponesrečil hlapec Lorenc Urbanc. Peljal je z vozom težke hlode, ki so zdrknili na nekem mestu, kjer se cesta močno nagne, raz voz ter so ga zmečkali.

Vodrež v šmarskem okraju. Delavcev kar mrgoli pri nas, posebno ob nedeljah, ko pridejo skupaj od različnih strani. Ogrov je čudo veliko tukaj, oni bodo odnesli od nas marsikatero krono, katero bi naši ljudje radi zaslužili, ali kaj, ko ima Oger pri Ogru prednost. Podjetnik tišči le Ogre naprej.

Zavoljo poverenja in tatvine je bil obsojen v Ljubnem na Gor. Štajerskem nekdanji davčni praktikant Gabriel Majcen na 18 mesecev težke ječe ter se bode postavil po dovršeni kazni pod policijsko nadzorstvo.

Velenjska železnica se ne podržavi. Deželni odbor štajerski je za sedaj odklonil ponudbo vlade, da se podržavi velenjska železnica, in je utemljeval odklonitev z mnenjem, da bi trpela dežela, ako bi se železnica podržavila. Pogajanja se bodo še nadaljevala.

Iz Sromelj pri Brežicah se nam piše: Veliko vina in sicer skoro ves lanski pridelek je še v občini Sromlje pri Brežicah dobiti lahko po 8 kr. liter in še nižje. Pač zaman daje vlada vinogradnikom podporo brezobrestnega posojila, dokler ne zapre pota italijanskemu vinu. Šele potem bi se naše vino lažje prodajalo.

Okrajni odbor v Sevnici. Sevniski okrajni odbor je izvolil dosedanjega predsednika g. Mihaela Starkla, posestnika in župana v Sevnici, zopet predsednikom in bivšega podpredsed. g. Fr. Simoniča, gostilničarja v Sevnici, podpredsednikom.

Braslovška požarna bramba dobi novo brizgalno, ki se bode v nedeljo, dne 15. marca blagoslovila.

Na Polzeli je začel upokojeni učitelj Kunstič podučevati v posebnem kurzu nemščino. Ali se morda bliža šulvereinska šola?

Cerkvene stvari.

V romarski cerkvi Matere Božje v Pušcavi nad Mariborom se bode v proslavo papeževga jubileja od 12.—15. marca t. l. obhajala tridnevna pod vodstvom č. gg. misijonarjev iz Maribora.

V Braslovčah se bo obhajal misijon od 21.—29. marca. Vodili ga bodo č. gg. misijonarji iz Celja.

Videm na Savi. Na predvečer papeževga slavnosti se je našel vrh »Libne« pri Vidmu velik kres. — Sv. misijon se obhaja te dni na Vidmu. Vodijo ga č. gg. misijonarji iz družbe Jezusove: Verhovec, Žužek in Kunstelj.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Franc Bohak, stolni kaplan 10 K; Posojilnica v Št. Ilju 10 K; A. Šlamberger, c. kr. notar v Kranju namesto venca na grob svojega nepozabnega dobrotnika Ivana Skuhala, nekdanjega dekana v Ljutomeru, 10 K; Jakob Kavčič, namesto venca na grob svojega nepozabnega dobrotnika Ivana Skuhala, 10 K; dr. Jernej Glančnik 200 K; Leopold Vozlič, kaplan 5 K; sestra č. g. župnika Hirti 5 vreč krompirja in edno vrečo repe. Bog plati vsem prijateljem učeče mladine!

Kat. izobraž. društvu v Studencih

je darovala družba Sv. Mohorja v Celovcu 41 lepih knjig ter Ciril in Metodova družba v Ljubljani okoli 20 knjig, za kar se gori imenovano društvo najpriskrenejše zahvaljuje. Društvo klub hudim zaprekom vrlo napreduje!

Kmečko bralno društvo za Lembah in okolico ima svoje glavno zborovanje v nedeljo 15. sušca 1903 ob pol 4. uri popoldne v gostilni g. Nace Rotnerja na Laznici s sledečim vsporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo knjižničarja. 3. Poročilo blagajnika. 4. Govor g. župnika A. Kocuvana. Udje in podpiratelji se prijazno vabijo, se v prav mnogem številu udeležiti zborovanja.

Poučno predavanje. Na prošnjo bralnega društva pri Sv. Marku niže Ptuja bode predaval v nedeljo, dne 15. t. m. po večernicah v šoli potovalni učitelj gosp. Ivan Bele. K prav obilni vdeležbi vabi odbor.

Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je imelo dne 22. februarja letni občni zbor. Udov šteje 248, knjig 508, prebralo se je nad 2000 knjig; časnikov ima: 62 iztisov »Slov. Gospodarja«, 20 »Domoljuba«, 30 »Naš Doma«, 2 »Mira«, 2 »Slov. Lista«, 1 »Narodni Gospodar«, 1 »Danico«, 1 »Vinarski in vrtnarski list«, 1 »Slovenec«, 1 »Südst. Presse«. Odbor se je izvolil stari, a s starim nočemo ostati pri starem, temveč še bolj napredovati.

Sv. Ana na Krembergu. Dne 15. svečana je priredilo bralno društvo v čast sv. očetu Leonu XIII. jubilejno slavnost, in sicer takoj po večernicah. Slavnost je bila mnogoštevilno obiskana. Veselimo se, da se je pevski zbor združil, in imamo okoli 30 pevcev; hvala č. gospodu kapelanu in bl. gosp. organistu! Začetek je bil z milimi pesmicami. Potem so domači č. g. kapelan J. Panič orisali v poljudni besedi velikega našega papeža Leona XIII. Hvala jim! Micika Pošova je zatem deklamovala dolgo deklamacijo v čast papežu, in žela občno pohvalo. Pevski zbor je zaoril lepo pesem Leonu XIII. kot jubilantu. Igri: »Dr. Vseznal« in »Kakor ti meni, tako jaz tebi« so se izborno izvršile. Doktor Vseznal (V. Z.) se je pokazal pravega mojstra, jednako tudi (V. H.) Zahvalo izrekamo č. gospodu kapelanu in organistu za veselje v petju; g. Jožku Krambergerju pa zato, da nam je dal svoje zasebne prostore, in ga prosimo, da nam še dovoljuje tudi v bodoče to dobroto! Bog in domovina! —j.

Galicija pri Celju. Dolgo se že nisem oglasil v Vašem cenj. listu. Gotovo ste že mislili, gospod urednik, da sem se v »Štajerca« zatelebal in morda postal celo njegov agent tam kje v deveti deželi, kjer so neki ljudje še tako neumni, da se jih lahko »nabarba«. Pa če to mislite, se jako motite. Jaz sem še vedno Vaš pristaš. Preteklo leto sem bil celo Vaš someščan. V Mariboru sem se namreč učil puško nositi; pa veste kaj še, hoditi sem se tudi učil. Pred kakimi dvajsetimi leti so me mati naučili, in zdaj še ni nihče rekel, da bi ne hodil prav. Pri vojakihi pa nisem znal hoditi. Nič niso verjeli, če sem rekel, da že znam hoditi, da so me mati naučili. Hočeš nočeš, moral sem se na novo učiti. Učiti se je pa pri vojakihi tudi bolj hudo kot doma; je pač druga navada. Pa ne bodite hudi, gospod urednik, da Vas nisem obiskal, ker sem že tako blizu Vas bil. Prav rad bi bil stopil včasih k Vam, da bi se bila kaj pogovorila; pa saj veste, da pri vojakihi e trdo za prosti čas. Še pisati Vam nisem utegnil. Zato sem pa zdaj zastavil pero, ko sem na dopustu doma in imam malo več časa. Vas že gotovo skrbi, kaj je z našim »bralnim društvom«. Mislite morda, da je letos zmrznilo, ker je bila tako strašna zima? Kaj se! saj imamo peč v čitalnici. Ali nekaj udov nam je pa le zmrznilo. Pa nič ne dé, saj so bili že prej mrzli. Drugi bodo pa bolj vneti za dobro stvar. Človeka veseli, če sliši, kako se ljudje zbirajo po vseh farah v izobraževalna društva. Vsako društvo se pa le tedaj povzdigne, če ima dosti podpornikov. Ravno v teh je pa naše društvo še siromašno, najboljši naš podpornik so vlč. gosp. župnik.

Vabim in prosim v imenu dobre stvari in naprave vse, kateri bi zamogli našemu društvu pomagati do krepkega stanja, naj ne drže križem rok in puste propasti naše društvo, kakor je propadla »podružnica sv. Cirila in Metoda«. Če si naše društvo enkrat toliko opomore, da priredi kakšno veselico, potem mu je obstanek zagotovljen. Samo eden pa tega storiti ne more. Prosi se tedaj vsi, kateri bi nam v tej stvari zamogli pomagati, da priskočijo društvu na pomoč, ne pa se rogati, če kdo stori korak, da bi se društvo povzdignilo. Med možmi in mladeniči je navdušenje za društvo, treba le malo spodbude in pomoči, pa se bode društvo krepko razvilo. Samo z obljubami si pa društvo ne more nič pomagati. Do Vas, dragi fantje in moške, se pa tudi obračam z resno besedo. Zakaj je naše društvo? Prvič: za izomiko. Ono je nadaljevalna šola. Človek, ki ni izomikan, se bode držal vedno starega kopita. Takemu se ne da nič dopovedati, kaj je boljše. Drži se svoje trme dostikrat na škodo sebi in drugim. S prebiranjem dobrih časnikov in knjig se pa človek nevede omika in izobrazi ter postane koristen človek. Nadalje izve človek iz dobrih knjig in časnikov marsikaj koristnega, kar lahko porabi sebi ali drugim v korist. V društvu se človek lahko pošteno razveseli. Tam je lepa priložnost za prijateljske razgovore. Varovati se je pa brezkoristnih šal in iger. Skrbimo torej, da bode rodilo naše društvo nam korist. Prava zabava bode nam uk. Tekoče leto bode mo skrbeli, če nas bode kdo podpiral, v društvu za pouk in pošteno zabavo. Imejmo skrb za naše društvo, da nas ne bodo mogli sosede dražiti s primero »Galičani zaspani!«. Pa še nekaj mi je na srcu. Tu pa tam se namreč prikrade v našo faro ptujska »krastača«. Naročniki jo skrivajo, ker vedo, da ima pri nas dosti sovražnikov in morda se je celo sramujejo. S tem pa ravno pokažejo, kakšen je ta list, da se ga morajo pred poštenimi ljudmi sramovati. Pustite torej ta ničvreden list ter si za isti denar kot velja »Štajerca«, lahko naročite »Naš dom« in pristopite k »bralnemu društvu«, kjer je udnina le ena krona; pa boste imeli pošteno berilo, da se Vam je ne bo treba sramovati. Če bodo pa »Štajerčevi« pristaši ostali še trdovratni, Vas pa prosim, gospod urednik, da mi boste še odstopili v listu prostorček, da Vam bodem napisal kaj pikantnega za »Štajerčeve« ljubitelje. Saj peresa mi še ni rja pokončala in šale zbija tudi rad Tine Podgorski.

Iz drugih krajev.

† **Ladislav baron Rieger.** Iz Prage prihaja tužna vest, ki povije v žalost vse Slovanstvo. Na domu naroda češkega se vije črna zastava, ki naznanja slovanskemu svetu, da je preminol velik mož. V torek, malo minut po eni uri je umrl v Pragi Ladislav baron Rieger. Utrnila je blesteča zvezda — zrušil se hrast — orjak. Njega, ki je bil narodu češkemu v davnih dobah mladeniško ognjen prvoboritelj, ki je že v zorni mladosti trpel preganjanje radi svoje ljubezni do svojega naroda; njega, ki je bil pozneje, v dobi moške zrelosti, narodu moder voditelj; njega, ki je bil zadnje čase — vzlic vsem bridkostim, ki jih je doživel — patrijarh, ki je iz svoje neizcrpne zakladnice uma, domoljubnosti in praktičnih izkušenj, dajal narodu dobre nasvete — njega ni več med živimi. Nikdar pa se mu ni duša kazala v toli inpozantni veličini, kakor tedaj, ko je — padel in potem, neprestano do tistega hipa, ko je izdihnil dušo. Leta 1890. se je Rieger udeležil razprav o spravnih punktacijah na Dunaju. Narod je odklonil punktacije in križem češke zemlje je zavihral silen vihar, ki je strl staročeško stranko in žnjo — Riegra. Mož, čegar veljava v narodu je bila poprej skoro brezprimerna, moral je izpustiti krmilo iz rok. Moral bi biti iz kamena, ako bi ga to ne bilo bolelo. Ali Riegrova ljubezen do naroda je bila tolika, da je izključala vsako grenkobo, vsako trpkost; Rieger se je uklonil

pred voljo naroda in ostal moder svetovalec in povspeševalec onim, ki so ga vrgli. Take sijajne zmage ni možno izvojevati na bojnem polju — tako zmago nad človeško slabostjo morejo izvojevati le veliki duhovi in veliki značaji in največi rodoljubi! Mož s tako veljavo bi bil lahko mislil tudi nase. Rieger ni mislil — v njegovem srcu ni bilo prostora za tako misel, ker je bilo polno rodoljubne ljubezni. Da mu ni narod ob njegovi 70-letnici poklonil častnega darila, Rieger bi bil umrl malone kakor siromak. Večer življenja mu je bil oblit od lepe večerne zarje — vseobčega spoštovanja in vseobče ljubezni. Politični somišljeniki so oboževali v njem svojega velikega duha, politični nasprotniki so mu brezprigovorno pokladali tribut ljubezni, spoštovanja in hvaležnosti na orjaškem delu, ki je je izvršil Rieger za velikansko povzdigo naroda češkega — a tudi drugorodni nasprotniki niso mogli drugače, nego da so v spoštovanju klanjali tilnik pred Riegram. Življenje Riegrovo je nerazdružno spojeno s preporenjanjem naroda češkega v minoleto stoletju do sedanje častne višine na vseh poljih delovanja in snovanja človeškega uma — a po zakonu naše kulturne vzajemnosti, po zakonu vzajemnosti interesov, je Rieger deloval tudi za nas, in zato smo danes narodu češkemu z vsem srcem ob strani v žalovanju na toliki izgubi! Slava, večna, nevenljiva slava, spominu dr.-a Riegra!

Mati sv. očeta Leona XIII. Mati papeža Leona XIII., grofinja Ana Pecci, je umrla dne 5. avg. 1824 v starosti 51 let, 7 mesecev in 11 dni. V dobi 19 let se je poročila donna Ana Frančiška Buzzi Prosperi iz Corija s papeževim polkovnikom grofom Dominikom Ludvikom Pecci dne 27. sept. 1791. ter se po poroki preselila iz rojstnega kraja v grad Peccijev v Carpineto. Bila je vseskozi zgled krščanske matere in vrle skrbne gospodinje. Njena dobrotelost je bila znana daleč na okolu. Predvsem je skrbno materinsko pazila na malega Nino, sedanjega papeža. Ob njeni smrti je vzkliknil žalosti prevzet soprog grof Pecci: »Ho perduto la colonna della casa!« — hišni steber sem izgubil. Hvaležni sin Leon XIII. jej je v Rimu postavil krasen spomenik z obširnimi napisom.

V Monte Karlo, gosposko mesto ob morju v kneževini Monako, Francosko, je zadnji dan februarja dospel neki naročnik »Slov. Gospodarja«, in ostane tam okoli tri tedne, doma je pa iz okolice ljutomerske. Dne 26. februarja je eno razglednico napisal še v Milanu na Italjanskem, a druga z dne 28. febr. nosi že poštni pečat »Monte Carlo«. Pošiljatev ima naslov slovenski, pristavljeno besedo »Austrija« so razumele seveda tudi pošte francoske in italjanske. Dopisnica piše: »Tukaj je sedaj narava v cvetji, kakor pri nas ob koncu majnika. Pozdravi!« — Z današnjo številko pa mi gospodu naročniku pošiljamo slovenski pozdrav v Monte Karlo.

Za ubogo šolsko mladino Ptujске okolice so darovali č. g. o. Lenart Vaupotič 10 K, č. g. o. Karl Belšak 20 K, Neimenovan 1 K, č. g. Janez Rožman 2 K, g. dr. Štubec 1 K, g. R. Havelka 2 K, g. Lončarec 2 K, g. Lorber 1 K, g. Pinterič 1 K, č. g. Vinko Poljanec 1 K, F. M. 1 K, g. Paulinič 1 K, g. dr. Horvat 4 K, gospa Marija K. 10 K, g. N. Jurca 5 K, č. g. Anton Kolarič 10 K, g. Jožef Slavinec 1 K, g. dr. Brumen 3 K, g. Zelenik 5 K, B. 40 v, g. Skuhala 1 K, g. Pokorny 1 K, č. g. A. Podvinski 2 K, č. g. Fric Horvat 5 K, X Y 5 K, g. dr. Jožef Čuček 3 K, g. dr. Jurtela 5 K, Muršecova družina 4 K, Ana Grandošek 2 K, č. g. M. Vaupotič 2 K, Neimenovan 6 K, č. g. D. Kralj 2 K, N. N. 40 v, č. g. Malajner 1 K, N. N. 40 v, č. g. o. Norbert 3 K, g. Knechtl 1 K, g. S. Petrovič 1 K, N. N. 2 K, g. Jožef Treff 10 K, Lah Urša 1 K, Potočnikova družina 1 K, Babičeva družina 2 K, občina Mestni vrh 10 K, g. Ivan Kaukler 2 K, g. Družovec 1 K, g. V. Kajnih 1 K, g. J. Kapič 3 K, g. D. Zupančič 3 K, gđ. M. Lukner 2 K, gospa V. Kaukler 2 K, gđ. A. Machnitsch 2 K, N. Faranič 40 v, Treza Dežak 1 K, č. g. A. Svet 10 K, g. B. Postružnik 2 K, Neža Vičar 1 K, g. Apln 1 K, g. Zupančič 5 K, g. dr. Komljanec 5 K, č. g. M. Šket 10 K, N. Vela 60 v, Valič iz Spuhle 80 v, Treza Valič 20 v, N. N. 20 v, N. N. iz Krčevine 2 K, N. N. iz Podvinc 1 K, Simon Skaza 1 K, gospa M. Brenčič 2 K, L. Golob 1 K, g. Fr. Pihler, župan 2 K, Občina Rogoznica 2 K, R. Vilčnik 40 v, čisti dobiček tombole 10:60 K, M. Kramberger 40 v, F. M. 3 K, X Y 10 K.